

BÚS SZEMEK
(Medgyes Sándor)

Bús szemek tekintenek rád,
Csillogás nincsen bennük már.
Kedvesed kérdőn néz reád,
Egyetlen szót kíván talán.

Néma szíved tör csak, semmi más,
Tetszhalottként bámulsz csak úgy rá.
Szíved mélyén mondanád a szót,
De megnémít a büszkeség s a póz.

Bús szemek tekintenek rád,
Csillogás nincsen bennük már.
Kedvesed kérdőn néz reád,
Egyetlen szót kíván talán.

Nyújtsd ki végre árva kezedet,
Szeretettel enyhíts lelkeseden!
Ujjongás lesz bús dalod helyén,
Mondd, hogy ennyi s nem több már elég!

Bús szemek tekintenek rád,
Csillogás nincsen bennük már.
Kedvesed kérőn néz reád,
Egyetlen szót kíván talán.

Bús szemek tekintenek rád,
Csillogás nincsen bennük már.
Kedvesed kérdőn néz reád,
Egyetlen szót kíván talán.

ÁLMODOZÓ

Az a vasbeton éj,
ezerarcú magány.
Csak egy óra a múltból.

És a hajnali szél,
ez a késízú táj,
és egy álom a porból.

Ez a hang tűzön át, vízen át Neked szól.
És a fény ölel át, ha érzed, hogy Neked is jó.

Jön a zöld színű vágy,
hazug öröm, mi vár,
ne temesd el a sorsod!

Te nem hiheted,
hogym Neked csak ennyi jár,
ne takard el az arcod!

Ez a hang tűzön át, vízen át Neked szól.
És a fény ölel át, ha érzed, hogy Neked is jó.

Hamar fordul az ég,
nézz kelet felé:
nézz jövődbe bátran;

és a hajnali szél
nem is olyan kemény,
és az ölében dal van.

Ez a hang tűzön át, vízen át Neked szól.
És a fény ölel át, ha érzed, hogy Neked is jó.

Ez a hang tűzön át, vízen át Neked szól.
És a fény ölel át, ha érzed, hogy Neked is jó.
Odabent az a kép a Tiéd, ha a szíved jó.
El ne hagyd, amíg látod a fényt, Te boldog Álmodozó!

CSAK AKKOR SZÉP

Hallom, hív a szó: „Szíved szórjad szét!”
Érzem, menni kell, hisz a tűz már ég!

Igen, áradj szét, gyönyörű Égi Tűz,
igen, égesd el a poros földi bűnt!

És ha arra jársz, ott nincsen más,
csak a tó s a völgy és ez a zengő láng.

Igen, áradj szét, gyönyörű Égi Tűz,
ma nem éget el, csak az égbe küld.
És az égben fent nincs harc, se vér,
de csak akkor szép, hogyha tisztán ér!

Tisztán élj!